

Inialay ni Abraham ang Kanyang Anak na si Isaac

Susing Talata: “At tinawag ni Abraham ang pangalan ng lugar na iyon, The-Lord-Will-Provide; gaya ng sinasabi hanggang sa araw na ito, Sa Bundok ng Panginoon ay ipagkakaloob.”
Genesis 22:14

Napiling Kasulatan:
Genesis 22:1-18

Ang ating susing talata ay hango sa isa sa pinakamakapangyarihan at madalas na tinatalakay na mga pangyayaring nakatala sa Bibliya. Maiisip ng isa ang emosyonal na trauma na tiniis nina Abraham at Isaac—si Abraham dahil sa utos ng Diyos na ialay si Isaac bilang handog na sinusunog, at ang karanasan ni Isaac na papatayin siya ng kanyang ama. Maraming mga paglalahad ang isinulat upang suriin ang mahalagang sandaling ito sa kasaysayan ng Bibliya. Ngunit ang mapait na kuwento ay nagbunga ng mahalagang bunga—pagtibay ng Pangako ni Abraham. “Ito ang sabi ng Panginoon: Dahil sinunod mo ako at hindi mo ipinagkait kahit ang

iyong anak, ang iyong kaisa-isang anak, sumusumpa ako sa pamamagitan ng aking sariling pangalan na tiyak na pagpapalain kita. Pararamihin ko ang iyong mga lahi nang hindi mabilang, tulad ng mga bituin sa langit at ng buhangin sa dalampasigan. Sasakupin ng iyong mga lahi ang mga lungsod ng kanilang mga kaaway, at sa pamamagitan ng iyong mga lahi ay pagpapalain mo ang lahat ng mga bansa." Genesis 22:16-18

Ang pagtitiwala ni Abraham sa Diyos ay pinakamataas. Marahil ay naghinala siya na hindi siya ipagpapatuloy ng Diyos sa pagpapakitang ito ng pananampalataya. Ito ay ipinahiwatig sa kanyang mensahe sa mga lalaking kasama niya. Nang makita ang lugar kung saan siya dinala ng Diyos para ialay si Isaac, "Manatili kayo rito kasama ng asno," sinabi ni Abraham sa mga tagapaglingkod. "Ang bata at ako ay maglalakbay nang mas malayo. Doon kami sasamba, at pagkatapos ay babalik kami kaagad." (Genesis 22:5). Pansinin na sinabi niyang "kami," maramihan, "ay babalik kaagad."

Habang ang mag-ama ay umaakyat sa lugar ng paghahain, "Kinausap ni Isaac si Abraham na kaniyang ama at sinabi, 'Ama ko!' At sinabi niya, 'Narito ako, anak ko.' Pagkatapos ay sinabi niya, 'Tingnan mo, ang apoy at ang kahoy, ngunit nasaan

ang kordero na handog na susunugin?’ At sinabi ni Abraham, ‘Anak ko, ang Diyos ang maglalaan para sa Kaniyang sarili ng kordero bilang handog na sinusunog.’ Kaya’t ang dalawa ay pumuntang magkasama. Genesis 22:7,8

Iginapos ni Abraham si Isaac at nasa mosyon na siyang patayin gamit ang kutsilyo nang pigilan ng anghel ng Panginoon ang kanyang kamay. Doon, malapit, na nakulong ng mga tinik sa isang sukal, ay isang lalaking tupa na inilaan sa pamamagitan ng paglalaan ng Diyos. Ang pag-aalay ng isang tupa sa Tabernakulo ng Israel ay nagpapahiwatig ng pagtanggap ng Panginoon sa naunang inihain na tupa o toro. Ipinahihiwatig nito na itinuring ng Diyos na natapos ang paghahain ni Isaac at ang tupa ay nagpapahiwatig ng pagtanggap niya rito. talata 9-13

Sinabi ni Abraham, "Aking anak, ibibigay ng Diyos sa Kanyang sarili ang tupa." Magbibigay ang Panginoon at, sa katunayan, naglaan na. "Sapagkat gayon na lamang ang pag-ibig ng Diyos sa sanglibutan kaya ibinigay niya ang kanyang kaisa-isang Anak, upang ang sinumang sumampalataya sa kanya ay hindi mapahamak, kundi magkaroon ng buhay na walang hanggan.

Tunay nga, si Jesus ang Kordero ng Diyos na nag-aalis ng kasalanan ng sanlibutan, na nagbubukas ng pintuan ng buhay para sa pagpapanumbalik ng sangkatauhan. (Juan 1:29) Ito ang huwaran ng mensahe ng Ebanghelyo, gaya ng binanggit ni Apostol Pablo sa Sulat sa mga Taga-Galacia. "Ang Kasulatan, na nakikita nang una na ang Dios ay aaring-ganapin ang mga Gentil sa pamamagitan ng pananampalataya, ay ipinangaral nang una ang evangelio kay Abraham, na sinasabi, Sa iyo ay pagpapalain ang lahat ng mga bansa." Galacia 3:8